TEMA-CHEIE[1]
Imigrația
Luarea în custodie publică a copiilor migranți

(Ultima actualizare: 28.02.2025)

Introducere

Prezenta notă se referă la cauzele în care Curtea a soluționat chestiunea luării în custodie publică a copiilor migranți – atât a celor însoțiți, cât și a celor neînsoțiți – la intrarea pe teritoriu și în scopul îndepărtării. Această „luare în custodie publică" a copiilor a fost examinată din perspectiva diferitelor dispoziții ale Convenției, inclusiv art. 3, 5 și 8 din Convenție.

Principii extrase din jurisprudență

Art. 3 din Convenție:

- Statele au obligația pozitivă de a proteja copiii în temeiul art. 3 din Convenție. Curtea a stabilit, în jurisprudența sa, că „vulnerabilitatea extremă" a copilului este un factor decisiv, care prevalează asupra calității de străin aflat în situație de ședere ilegală [*Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei*, 2006, pct. 55; *Muskhadzhiyeva și alții împotriva Belgiei,* 2010, pct. 56; *Popov împotriva Franței,* 2012, pct. 91; *Tarakhel împotriva Elveției* (MC), 2014, pct. 99; *Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei,* 2016, pct. 103; *R.C. și V.C. împotriva Franței,* 2016, pct. 35; *R.M. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 71*; S.F. și alții împotriva Bulgariei*, 2017, pct. 79; *G.B. și alții împotriva Turciei*, 2019, pct. 101; *Khan împotriva Franței,* 2019, pct. 74; *Darboe și Camara împotriva Italiei,* 2022, pct. 173].
- În consecință, statele trebuie să ia măsurile necesare pentru a asigura o protecție adecvată și asistență umanitară copiilor solicitanți de azil, indiferent dacă aceștia sunt sau nu însoțiți de părinții lor (*Muskhadzhiyeva și alții împotriva Belgiei*, 2010, pct. 62; *Popov împotriva Franței,* 2012, pct. 91). În aceeași ordine de idei, în ceea ce privește condițiile de primire, Curtea dă dovadă de o exigență crescută cu privire la necesitatea de a asigura o protecție specială copiilor solicitanți de azil [*Tarakhel împotriva Elveției* (MC), 2014, pct. 119].
- Copiii luați în custodie publică, indiferent dacă sunt sau nu însoțiți, sunt considerați extrem de vulnerabili și necesită o atenție deosebită din partea autorităților din cauza nevoilor lor specifice, generate de vârsta lor, de lipsa de independență și de statutul de migrant sau de solicitant de azil (*Popov împotriva Franței,* 2012, pct. 91; *Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei,* 2016, pct. 103; *A.B. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 110; *R.M. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 71*; S.F. și alții împotriva Bulgariei,* 2017, pct. 79; *R.R. și alții împotriva Ungariei*, 2021, pct. 49).

[1] Întocmită de Grefă. Nu obligă Curtea.

Prezenta traducere este publicată cu acordul Consiliului Europei și al Curții Europene a Drepturilor Omului și reprezintă responsabilitatea exclusivă a Institutului European din România.

Minorii însoțiți

- După cum s-a menționat mai sus, potrivit jurisprudenței Curții, statele au obligația pozitivă de a asigura protecție și asistență umanitară minorilor însoțiți solicitanți de azil [*Popov împotriva Franței,* 2012, pct. 91; *Tarakhel împotriva Elveției* (MC), 2014, pct. 99; *Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei,* 2016, pct. 103; *A.B. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 110; *R.M. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 71; *S.F. și alții împotriva Bulgariei,* 2017, pct. 79; *R.R. și alții împotriva Ungariei*, 2021, pct. 49].
- În mai multe cauze, Curtea a examinat relația dintre obligațiile statului și răspunderea părintească în ceea ce privește copiii care au fost luați în custodie publică împreună cu părinții lor. Cu privire la luarea în custodie publică a minorilor însoțiți, Curtea a subliniat că faptul că acești copii sunt însoțiți de părinții lor pe toată durata luării în custodie publică nu este suficient pentru a scuti autoritățile de obligația lor de a proteja copiii și de a lua măsuri corespunzătoare, în conformitate cu obligațiile pozitive care le revin în temeiul art. 3 din Convenție (*Muskhadzhiyeva și alții împotriva Belgiei*, 2010, pct. 57-58; *Popov împotriva Franței,* 2012, pct. 91; *R.M. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 71; *M.H. și alții împotriva Croației*, 2021, pct. 192; *R.R. și alții împotriva Ungariei*, 2021, pct. 59). În plus, comportamentul părintelui însoțitor nu este decisiv pentru a stabili dacă a fost atins, în privința copilului, pragul de gravitate pentru aplicarea art. 3 din Convenție (*M.D. și A.D. împotriva Franței*, 2021, pct. 70).
- În cauzele privind luarea în custodie publică a minorilor însoțiți, la intrarea pe teritoriu și în scopul îndepărtării, Curtea ia în considerare următorii trei factori pentru a constata existența unei încălcări a art. 3 din Convenție: (i) vârsta fragedă a copiilor; (ii) durata luării în custodie publică; și (iii) caracterul adecvat al spațiilor de cazare, din perspectiva nevoilor specifice ale copiilor (*A.B. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 109; *R.M. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 70; *A.M. și alții împotriva Franței*, 2016, pct. 46; *R.C. și V.C. împotriva Franței,* 2016, pct. 34*; R.K. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 66; *M.D. și A.D. împotriva Franței*, 2021, pct. 63; *R.R. și alții împotriva Ungariei*, 2021, pct. 49).
- Când minorii însoțiți au fost luați în custodie publică în condiții precare, Curtea a constatat o încălcare a art. 3, chiar dacă măsura a fost de scurtă durată (*S.F. și alții împotriva Bulgariei*, 2017: luare în custodie publică pe o durată de treizeci și două până la patruzeci și una de ore).
- În cazul în care condițiile materiale sunt satisfăcătoare, luarea în custodie publică a minorilor pe o perioadă scurtă de timp poate să nu fie suficientă pentru a atinge nivelul minim de gravitate necesar aplicării art. 3; în astfel de cazuri, durata luării în custodie publică are o importanță capitală și poate duce la o încălcare a art. 3 (*A.B. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 114; *R.M. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 75; *M.H. și alții împotriva Croației,* 2021, pct. 199).
- În plus față de cei trei factori menționați mai sus, într-o serie de cauze, Curtea a luat, de asemenea, în considerare vulnerabilitatea copiilor în ceea ce privește starea lor de sănătate sau istoricul lor personal ca factor relevant în contextul art. 3 (*Muskhadzhiyeva și alții împotriva Belgiei,* 2010, pct. 63, în care problemele psihologice ale copiilor au fost confirmate de către medici; *Kanagaratnam și alții împotriva Belgiei,* 2011, pct. 67, în care era vorba de o situație traumatică trăită de copii în țara lor de origine; *M.H. și alții împotriva Croației*, 2021, pct. 201, în care copiii au asistat la moartea surorii lor, în apropierea frontierei).
- **Părinții:**
  - În unele cauze referitoare la luarea în custodie publică a minorilor însoțiți de părinții lor, Curtea nu a constatat o încălcare a art. 3 din Convenție în cazul părinților, ci numai în cazul copiilor. În aceste cauze, deși a recunoscut sentimentele de anxietate și de frustrare

ale părinților, Curtea a motivat că „faptul că aceștia nu au fost separați de copiii lor pe durata luării în custodie publică trebuie să le fi ușurat într-o oarecare măsură acele sentimente" (*Muskhadzhiyeva și alții împotriva Belgiei,* 2010, pct. 66; *Popov împotriva Franței,* 2012, pct. 105; *M.H. și alții împotriva Croației,* 2021, pct. 210). În consecință, Curtea a considerat continuitatea relației părinte-copil ca fiind un factor atenuant pentru suferința cauzată de luarea în custodie publică și a stabilit că nu a fost atins pragul de gravitate necesar aplicării art. 3 în cauzele menționate anterior (*Popov împotriva Franței,* 2012, pct. 104).

- În alte cauze, Curtea a constatat, de asemenea, o încălcare a art. 3 din Convenție în cazul părintelui însoțitor, având în vedere, în special, vulnerabilitatea deosebită a părintelui (*R.R. și alții împotriva Ungariei*, 2021, pct. 58-65; *M.D. și A.D. împotriva Franței*, 2021, pct. 71; *H.M. și alții împotriva Ungariei*, 2022, pct. 18).

Minorii neînsoțiți

- Deși, în principiu, statele au obligația pozitivă de a le oferi protecție și asistență umanitară minorilor solicitanți de azil, indiferent dacă aceștia sunt sau nu însoțiți, unele obligații specifice ale statului pot totuși să difere în funcție de faptul că minorii sunt singuri sau însoțiți de părinții lor (*Rahimi împotriva Greciei,* 2011, pct. 63; *Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei*, 2016, pct. 112).
- Într-o serie de cauze, în ceea ce privește minorii neînsoțiți, Curtea a constatat o încălcare a art. 3, având în vedere durata și condițiile de detenție (*Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei*, 2006, pct. 50-59; *Rahimi împotriva Greciei,* 2011, pct. 81-86; *Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei*, 2016, pct. 113-115).
- În cauza *Rahimi împotriva Greciei,* în care minorul neînsoțit a fost luat în custodie publică timp de două zile, în așteptarea îndepărtării sale din țară, Curtea, fără a lua în considerare durata luării în custodie publică, a constatat o încălcare a art. 3 pe baza situației extrem de vulnerabile a reclamantului și totodată pe baza condițiilor precare din centrul de custodie publică, care au adus atingere însăși esenței demnității umane (pct. 85-86).
- **Părinții:**
  - În cauzele referitoare la minorii neînsoțiți, Curtea s-a pronunțat, de asemenea, cu privire la părinții lor, care erau separați de copii la momentul faptelor. În cauza *Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei,* 2006, Curtea a constatat o încălcare a art. 3 atât în ceea ce privește minora neînsoțită care fusese deținută singură timp de două luni într-un centru de tranzit în așteptarea îndepărtării sale, cât și în ceea ce privește mama copilului, care se afla într-o altă țară. Având în vedere situația vulnerabilă și vârsta fragedă a minorei neînsoțite (în vârstă de cinci ani), care fusese separată de familia sa, Curtea a constatat că autoritățile belgiene, prin plasarea copilului într-un centru cu regim închis destinat adulților fără a-i acorda îngrijirea adecvată și expunând-o la condiții inumane, nu și-au îndeplinit obligația pozitivă de a proteja minora, ceea ce constituie un tratament inuman în sensul art. 3 (pct. 50-59). Pentru a stabili că suferința și anxietatea mamei, cauzate de luarea în custodie publică a fiicei sale, au atins pragul de gravitate necesar pentru a constitui o încălcare a art. 3, Curtea a considerat lipsa de preocupare a autorităților de a informa mama despre expulzarea fiicei sale ca fiind un factor agravant al unor astfel de sentimente (pct. 60-70).
  - În schimb, într-o altă cauză, deși a constatat o încălcare a art. 3 în ceea ce privește copiii, Curtea a constatat neîncălcarea art. 3 în privința tatălui, care a suferit ca urmare a luării în custodie publică și a îndepărtării copiilor săi neînsoțiți la momentul faptelor, pe baza faptului că acesta știa că propria sa mamă putea avea grijă de copiii săi la returnarea lor (*Moustahi împotriva Franței*, 2020, pct. 77-78).

Art. 5 din Convenție:

- În jurisprudența sa, Curtea a subliniat faptul că instituțiile internaționale, în special Consiliul Europei, încurajează statele să pună capăt luării în custodie publică a minorilor (*G.B. și alții împotriva Turciei*, 2019, pct. 151; *M.H. și alții împotriva Croației,* 2021, pct. 236).
- Curtea a statuat că privarea de libertate a copiilor mici, în condiții necorespunzătoare, în sensul art. 3, poate să ducă, în sine, la o încălcare a art. 5 § 1, indiferent dacă respectivii copii sunt sau nu însoțiți de părinții lor (*Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei,* 2006, pct. 102-105; *Muskhadzhiyeva și alții împotriva Belgiei,* 2010, pct. 74; *Rahimi împotriva Greciei,* 2011, pct. 110; *Kanagaratnam și alții împotriva Belgiei,* 2011, pct. 94-95; *G.B. și alții împotriva Turciei*, 2019, pct. 151; *M.H. și alții împotriva Croației,* 2021, pct. 239).
- Curtea a remarcat frecvent că luarea în custodie a copiilor migranți ar trebui evitată, iar plasarea lor în centre de detenție ar trebui să fie pusă în aplicare de către autoritățile statului ca măsură de ultimă instanță, după ce s-a stabilit că nu dispun de măsuri alternative care să implice o restrângere mai mică a libertății lor (*Popov împotriva Franței,* 2012, pct. 119*; A.B. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 123; *G.B. și alții împotriva Turciei*, 2019, pct. 151; *Bilalova și alții împotriva Poloniei,* 2020, pct. 79; *M.H. și alții împotriva Croației,* 2021, pct. 237; *Nikoghosyan și alții împotriva Poloniei,* 2022, pct. 86).
- Faptul că autoritățile statului nu au efectuat o evaluare adecvată pentru a stabili niște soluții mai puțin coercitive decât luarea în custodie publică a determinat Curtea să constate o încălcare a art. 5 § 1 într-o serie de cauze în ceea ce privește minorii (*Rahimi împotriva Greciei,* 2011, pct. 109-110; *Popov împotriva Franței,* 2012, pct. 119; *A.B. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 124; *R.M. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 86-88*; R.K. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 85-87; *H.A și alții împotriva Greciei,* 2019, pct. 206-207; *Bilalova și alții împotriva Poloniei,* 2020, pct. 80-82; *M.D. și A.D. împotriva Franței*, 2021, pct. 89; *M.H. și alții împotriva Croației,* 2021, pct. 249; *R.R. și alții împotriva Ungariei*, 2021, pct. 90-92; *Nikoghosyan și alții împotriva Poloniei*, 2022, pct. 88).
- Cu toate acestea, în unele cazuri în care posibilitatea de a recurge la o măsură mai puțin coercitivă a fost respinsă din cauza acțiunilor părintelui însoțitor, Curtea nu a constatat încălcarea art. 5 § 1 pe baza faptului că autoritățile au investigat efectiv dacă luarea în custodie publică era o măsură de ultimă instanță pentru care nu exista nicio alternativă (*A.M. și alții împotriva Franței*, 2016, pct. 68-69; *R.C. și V.C. împotriva Franței,* 2016, pct. 55-57).
- Chiar și în cazul în care autoritățile naționale au stabilit că nu se poate recurge la măsuri mai puțin coercitive, iar condițiile de detenție sunt satisfăcătoare, luarea în custodie publică a copiilor migranți poate fi justificată în temeiul art. 5 § 1 lit. f) numai pentru o scurtă perioadă de timp (*M.H. și alții împotriva Croației*, 2021, pct. 237; *M.H. și S.B. împotriva Ungariei*, 2024, pct. 76).
- În cauza *Rahimi împotriva Greciei,* 2011, privind luarea în custodie publică a unui copil neînsoțit, Curtea a constatat o încălcare a art. 5 § 1 din cauza faptului că autoritățile nu au luat în considerare interesul superior al copilului și nu au examinat dacă luarea în custodie a fost pusă în aplicare ca măsură de ultimă instanță, ceea ce, în opinia Curții, a ridicat îndoieli cu privire la buna-credință a autorităților, precum și în privința condițiilor precare de detenție (pct. 109-110).
- Curtea a statuat că luarea în custodie publică a copiilor a constituit o încălcare a art. 5 § 1 în cauza *Moustahi împotriva Franței,* 2020, în care autoritățile au asociat, în mod arbitrar, doi copii cu un adult care nu avea o legătură de rudenie cu ei, înscriind numele acestora în decizia de îndepărtare a adultului, cu scopul de a permite luarea lor în custodie publică și îndepărtarea ulterioară din țară, mai degrabă decât protejarea interesului superior al acestora (pct. 92-94).

- În cazul în care copiii sunt plasați în custodie publică împreună cu un părinte însoțitor, iar decizia de luare în custodie publică este emisă numai împotriva părintelui, nu și împotriva copiilor, privarea de libertate a copiilor încalcă art. 5 § 1 (*Minasian și alții împotriva Republicii Moldova*, 2023, pct. 40-42).

Art. 8 din Convenție:

- Curtea a reafirmat, în temeiul art. 8, că interesul superior al copilului nu poate fi limitat la menținerea unității familiale și că autoritățile statului sunt obligate să ia toate măsurile necesare pentru a pune capăt luării în custodie publică a familiilor și pentru a proteja dreptul la respectarea vieții de familie (*Popov împotriva Franței*, 2012, pct. 147; *Bistieva și alții împotriva Poloniei,* 2018, pct. 85; *Nikoghosyan și alții împotriva Poloniei,* 2022, pct. 84).
- În cauzele privind atât minorii însoțiți, cât și pe cei neînsoțiți, Curtea a statuat în plus, în privința art. 8 că, având în vedere consensul larg existent în dreptul internațional în acest sens, principiul interesului superior al copilului trebuie să fie considerentul primordial în toate deciziile referitoare la copii (*Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei*, 2006, pct. 83; *Rahimi împotriva Greciei,* 2011, pct. 108; *Popov împotriva Franței,* 2012, pct. 140).
- În unele cauze, Curtea a constatat încălcarea art. 8 în privința tuturor reclamanților, statuând că detenția administrativă a familiei a fost disproporționată față de scopul urmărit (*Popov împotriva Franței,* 2012, pct. 148; *A.B. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 145-156*; R.K. și alții împotriva Franței,* 2016, pct. 117), iar autoritățile nu au prezentat motive suficiente pentru a justifica detenția (*Bistieva și alții împotriva Poloniei,* 2018, pct. 87-88); în schimb, în alte cauze, Curtea nu a constatat încălcarea art. 8 în privința tuturor membrilor familiei (*A.M. și alții împotriva Franței*, 2016, pct. 96-97; *R.C. și V.C. împotriva Franței,* 2016, pct. 82-83).
- În cauza *Moustahi împotriva Franței,* 2020, decizia autorităților de a refuza reunirea copiilor cu tatăl lor nu a fost în interesul superior al copiilor, ceea ce a dus la o încălcare a art. 8 atât în cazul copiilor, cât și al tatălui lor (pct. 113-115).
- În cauza *Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei,* 2006, considerând că luarea în custodie publică nu a fost în interesul superior al copilului, Curtea a decis că a existat o încălcare a art. 8 atât în privința minorului neînsoțit, cât și a mamei acestuia care se afla în altă țară (pct. 83-87).

Exemple notabile

Minorii neînsoțiți:

- *Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei*, 2006 – un minor neînsoțit, în vârstă de cinci ani, deținut timp de două luni într-un centru pentru adulți; încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1.
- *Rahimi împotriva Greciei,* 2011 – un minor neînsoțit, în vârstă de cincisprezece ani, solicitant de azil, deținut într-un centru de cazare pentru adulți timp de două zile, în condiții foarte precare; încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1.
- *Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei*, 2016 – doi minori neînsoțiți, în vârstă de 16, respectiv 17 ani, deținuți timp de aproximativ opt luni în condiții precare, în așteptarea rezultatului procedurii de evaluare a vârstei; încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1.
- *H.A și alții împotriva Greciei,* 2019 – minori neînsoțiți, cu vârste cuprinse între 14 și 17 ani, plasați într-un „serviciu de protecție” între 21 și 33 de zile la o secție de poliție; încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1.

Minorii însoțiți:

- Constatări referitoare la minori
  - Cauze în care familiile au fost deținute în condiții necorespunzătoare:
    - *Muskhadzhiyeva și alții împotriva Belgiei,* 2010 – patru copii în vârstă de șapte luni, trei ani și jumătate, cinci și respectiv șapte ani, ținuți într-un centru de tranzit cu regim închis timp de peste o lună, în așteptarea îndepărtării lor; încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1.
    - *Popov împotriva Franței,* 2012 – copiii, în vârstă de cinci luni și respectiv trei ani, au fost ținuți timp de cincisprezece zile, în așteptarea expulzării, într-un centru de detenție neadecvat vârstei lor; încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1, încălcarea art. 8.
    - *S.F. și alții împotriva Bulgariei,* 2017 – copiii, cu vârsta de un an și jumătate, unsprezece ani și respectiv șaisprezece ani, au fost deținuți timp de treizeci și două până la patruzeci și una de ore în condiții precare; încălcarea art. 3.
    - *R.R. și alții împotriva Ungariei, 2021,* și *H.M. și alții împotriva Ungariei*, 2022 – copiii au fost deținuți împreună cu părinții lor într-o zonă de tranzit cu condiții de viață precare timp de aproape patru luni, în așteptarea soluționării cererilor lor de azil: încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1.
    - *M.D. și A.D. împotriva Franței*, 2021 – un sugar în vârstă de patru luni și mama lui care îl alăpta au fost deținuți în spații inadecvate timp de unsprezece zile; încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1.
  - Cauze în care condițiile materiale nu au fost în sine contrare art. 3:
    - *A.B. și alții împotriva Franței,* 2016 – un copil în vârstă de patru ani deținut timp de optsprezece zile: încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1, încălcarea art. 8.
    - *R.M. și alții împotriva Franței,* 2016 – un copil în vârstă de șapte luni, deținut timp de șapte zile; încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1.
    - *A.M. și alții împotriva Franței*, 2016 – un copil în vârstă de doi ani și jumătate și un alt copil în vârstă de patru luni, deținuți timp de cel puțin șapte zile; încălcarea art. 3, neîncălcarea art. 5 § 1, neîncălcarea art. 8.
    - *R.K. și alții împotriva Franței,* 2016 – un copil în vârstă de cincisprezece luni, deținut timp de nouă zile; încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1, încălcarea art. 8.
    - *M.H. și alții împotriva Croației,* 2021 – minori cu vârste cuprinse între un an și 17 ani, deținuți timp de două luni și paisprezece zile; încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1.
    - *N.B. și alții împotriva Franței,* 2022 – un copil în vârstă de opt ani, deținut timp de paisprezece zile; încălcarea art. 3, încălcarea art. 34.
- Constatări cu privire la părinții însoțitori:
  - *Muskhadzhiyeva și alții împotriva Belgiei,* 2010 – neîncălcarea art. 3, neîncălcarea art. 5 § 1.
  - *Popov împotriva Franței,* 2012 – neîncălcarea art. 3, încălcarea art. 8.
  - *A.B. și alții împotriva Franței,* 2016 – încălcarea art. 8.
  - *A.M. și alții împotriva Franței*, 2016 – neîncălcarea art. 5 § 1, neîncălcarea art. 8.
  - *Bistieva și alții împotriva Poloniei,* 2018 – încălcarea art. 8.
  - *R.R. și alții împotriva Ungariei*, 2021 – încălcarea art. 3 (femeie însărcinată, cu o problemă de sănătate gravă), încălcarea art. 5 § 1.
  - *M.D. și A.D. împotriva Franței*, 2021 – încălcarea art. 3 (mamă care alăpta).
  - *M.H. și alții împotriva Croației,* 2021 – neîncălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1.

Subiecte conexe

- Se prezumă că o persoană este minoră dacă aceasta susține că este minoră și nu există indicii că afirmația respectivă este nefondată sau nerezonabilă, până se ia o decizie definitivă cu privire la evaluarea vârstei (*A.D. împotriva Maltei*, 2023, pct. 74 și 190). Procedurile de evaluare a vârstei pot ridica o problemă din perspectiva art. 3 și 5 din Convenție în contextul luării în custodie publică a copiilor de către serviciile de imigrație (de exemplu, *Mahamed Jama împotriva Maltei*, 2015, *Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei*, 2016, și *M.H. și S.B. Împotriva Ungariei*, 2024) sau, în unele cazuri, pot ridica o problemă de sine stătătoare în temeiul art. 8 din Convenție, precum în cauza *Darboe și Camara împotriva Italiei*, 2022; și *A.C. împotriva Franței**, 2025). Procedurile de evaluare a vârstei trebuie să fie însoțite de garanții procedurale suficiente (*Darboe și Camara împotriva Italiei*, 2022, pct. 142-157; *A.C. împotriva Franței**, 2025, pct. 177-183). Autoritățile trebuie să ia măsuri active și să evite întârzierile în astfel de proceduri (*Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei*, 2016; *Abdi Mahamud împotriva Maltei*, 2016). Simplul fapt că o persoană a pretins inițial că este adultă nu poate justifica respingerea afirmației sale că este minoră fără luarea unor măsuri adecvate pentru a verifica vârsta sa, întrucât ar putea exista motive ușor de înțeles care să îl determine pe un minor migrant să nu își dezvăluie vârsta reală, cum ar fi faptul că nu știe cu siguranță ce vârstă are sau teama de a fi separat de un grup sau de o rudă adultă; sarcina de a răsturna prezumția că sunt adulți nu trebuie să revină în mod exclusiv solicitanților de azil aflați în detenție, întrucât obținerea probelor necesare pentru a-și dovedi vârsta ar putea fi dificilă și chiar imposibilă pentru aceștia (*M.H. și S.B. împotriva Ungariei*, 2024, pct. 75-80).
- În contextul luării în custodie publică legată de imigrație, o obligație specifică de a lua în considerare metode alternative mai puțin coercitive a fost formulată doar în privința persoanelor vulnerabile deținute în temeiul art. 5 § 1 lit. f) (de exemplu, *Rahimi împotriva Greciei,* 2011, în ceea ce privește minorii, și *Yoh-Ekale Mwanje împotriva Belgiei*, 2011, în ceea ce privește adulții vulnerabili), în timp ce o evaluare a necesității detenției nu este obligatorie în contextul luării în custodie publică legată de imigrație a adulților [*Saadi împotriva Regatului Unit* (MC), 2008, pct. 72]. Cu toate acestea, atunci când dreptul intern, eventual coroborat cu dreptul Uniunii Europene, stabilește cerințe mai stricte în ceea ce privește luarea în custodie publică legată de imigrație a adulților fără vulnerabilități deosebite, legalitatea detenției include o cerință de a respecta normele materiale și procedurale ale dreptului intern (a se vedea *J.R. și alții împotriva Greciei*, 2018, pct. 111, și *Muhammad Saqawat împotriva Belgiei,* 2020, pct. 47-49).

Trimiteri suplimentare

Ghiduri privind jurisprudența:

- Ghid privind imigrația
- Ghid privind art. 3 – Interzicerea torturii
- Ghid privind art. 5 – Dreptul la libertate și la siguranță
- Ghid privind art. 8 – Dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a corespondenței

Alte teme-cheie:

- Sănătatea și imigrația (Imigrația)
- Noțiunea de privare de libertate (Articolul 5)

Alte exemple:

- Agenția pentru Drepturi Fundamentale a UE, Cadrul juridic și politic european privind luarea în custodie publică a minorilor (2017)

PRINCIPALELE TRIMITERI JURISPRUDENȚIALE

Hotărâri de principiu:

- *Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei*, nr. 13178/03, 12 octombrie 2006 (încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1, încălcarea art. 5 § 4, încălcarea art. 8);
- *Rahimi împotriva Greciei,* nr. 8687/08, 5 aprilie 2011 (încălcarea art. 3, încălcarea art. 5 § 1, încălcarea art. 13);
- *Popov împotriva Franței*, nr. 39472/07 și 39474/07, 19 ianuarie 2012 [încălcarea art. 3 (copii), neîncălcarea art. 3 (părinți), încălcarea art. 5 § 1 (copii), încălcarea art. 5 § 4 (copii), încălcarea art. 8];
- *A.B. și alții împotriva Franței,* nr. 11593/12, 12 iulie 2016 [încălcarea art. 3 (copil), încălcarea art. 5 § 1 (copil), încălcarea art. 5 § 4 (copil), încălcarea art. 8].

Cauze în temeiul art. 3:

- *Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei*, nr. 13178/03, 12 octombrie 2006 (încălcarea art. 3);
- *Muskhadzhiyeva și alții împotriva Belgiei,* nr. 41442/07, 19 ianuarie 2010 [încălcarea art. 3 (copii), neîncălcarea art. 3 (părinte)];
- *Rahimi împotriva Greciei,* nr. 8687/08, 5 aprilie 2011 (încălcarea art. 3);
- *Kanagaratnam și alții împotriva Belgiei,* nr. 15297/09, 13 decembrie 2011 [încălcarea art. 3 (copii), neîncălcarea art. 3 (părinte)];
- *Popov împotriva Franței,* nr. 39472/07 și 39474/07, 19 ianuarie 2012 [încălcarea art. 3 (copii); neîncălcarea art. 3 (părinți)];
- *Mohamad împotriva Greciei*, nr. 70586/11, 11 decembrie 2014 (încălcarea art. 3);
- *A.B. și alții împotriva Franței,* nr. 11593/12, 12 iulie 2016 [încălcarea art. 3 (copil)];
- *A.M. și alții împotriva Franței*, nr. 24587/12, 12 iulie 2016 [încălcarea art. 3 (copii)];
- *R.C. și V.C. împotriva Franței,* nr. 76491/14, 12 iulie 2016 [încălcarea art. 3 (copil)];
- *R.K. și alții împotriva Franței,* nr. 68264/14, 12 iulie 2016 [încălcarea art. 3 (copil)];
- *R.M. și alții împotriva Franței,* nr. 33201/11, 12 iulie 2016 [încălcarea art. 3 (copil)];
- *Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei,* nr. 25794/13 și 28151/13, 22 noiembrie 2016 (încălcarea art. 3);
- *S.F. și alții împotriva Bulgariei,* nr. 8138/16, 7 decembrie 2017 (încălcarea art. 3);
- *H.A și alții împotriva Greciei,* nr. 19951/16, 28 februarie 2019 (încălcarea art. 3);
- *G.B. și alții împotriva Turciei*, nr. 4633/15, 17 octombrie 2019 (încălcarea art. 3);
- *Moustahi împotriva Franței,* nr. 9347/14, 25 iunie 2020 (încălcarea art. 3);
- *R.R. și alții împotriva Ungariei,* nr. 36037/17, 2 martie 2021 (încălcarea art. 3);
- *M.D. și A.D. împotriva Franței*, nr. 57035/18, 22 iulie 2021 [încălcarea art. 3 (copil), încălcarea art. 3 (părinte)];
- *M.H. și alții împotriva Croației,* nr. 15670/18 și 43115/18, 18 noiembrie 2021 [încălcarea art. 3 (copii); neîncălcarea art. 3 (părinți)];
- *N.B. și alții împotriva Franței,* nr. 49775/20, 31 martie 2022 [încălcarea art. 3 (copil), neîncălcarea art. 3 (părinți)];
- *H.M. și alții împotriva Ungariei*, nr. 38967/17, 2 iunie 2022 (încălcarea art. 3);
- *A.D. împotriva Maltei*, nr. 12427/22, 17 octombrie 2023 (încălcarea art. 3;

- *J.B și alții împotriva Turciei*, nr. 1766/23, 22 octombrie 2024 (încălcarea art. 3).

Cauze în temeiul art. 5:

- *Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei*, nr. 13178/03, 12 octombrie 2006 (încălcarea art. 5 § 1 și 4);
- *Muskhadzhiyeva și alții împotriva Belgiei,* nr. 41442/07, 19 ianuarie 2010 [încălcarea art. 5 § 1 (copii), neîncălcarea art. 5 § 1 (părinte), neîncălcarea art. 5 § 4];
- *Rahimi împotriva Greciei,* nr. 8687/08, 5 aprilie 2011 (încălcarea art. 5 § 1);
- *Kanagaratnam și alții împotriva Belgiei,* nr. 15297/09, 13 decembrie 2011 [încălcarea art. 5 § 1 (copii și părinte)];
- *Popov împotriva Franței*, nr. 39472/07 și 39474/07, 19 ianuarie 2012 [încălcarea art. 5 § 1 (copii)];
- *Mohamad împotriva Greciei,* nr. 70586/11, 11 decembrie 2014 (încălcarea art. 5 § 1 și 4);
- *A.B. și alții împotriva Franței,* nr. 11593/12, 12 iulie 2016 [încălcarea art. 5 § 1 și 4 (copil)];
- *A.M. și alții împotriva Franței*, nr. 24587/12, 12 iulie 2016 (neîncălcarea art. 5 § 1 și 4);
- *R.C. și V.C. împotriva Franței,* nr. 76491/14, 12 iulie 2016 [neîncălcarea art. 5 § 1 (copil)];
- *R.K. și alții împotriva Franței,* nr. 68264/14, 12 iulie 2016 [încălcarea art. 5 § 1 și 4 (copil)];
- *R.M. și alții împotriva Franței,* nr. 33201/11, 12 iulie 2016 [încălcarea art. 5 § 1 și 4 (copil)];
- *Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei*, nr. 25794/13 și 28151/13, 22 noiembrie 2016 (încălcarea art. 5 § 1 și 4);
- *H.A și alții împotriva Greciei,* nr. 19951/16, 28 februarie 2019 (încălcarea art. 5 § 1 și 4);
- *G.B. și alții împotriva Turciei*, nr. 4633/15, 17 octombrie 2019 (încălcarea art. 5 § 1 și 4);
- *Bilalova și alții împotriva Poloniei,* nr. 23685/14, 26 martie 2020 (încălcarea art. 5 § 1);
- *Moustahi împotriva Franței,* nr. 9347/14, 25 iunie 2020 (încălcarea art. 5 § 1 și 4);
- *R.R. și alții împotriva Ungariei,* nr. 36037/17, 2 martie 2021 (încălcarea art. 5 § 1 și 4);
- *M.D. și A.D. împotriva Franței*, nr. 57035/18, 22 iulie 2021 [încălcarea art. 5 § 1 și 4 (copil)];
- *M.H. și alții împotriva Croației,* nr. 15670/18 și 43115/18, 18 noiembrie 2021 (încălcarea art. 5 § 1);
- *Nikoghosyan și alții împotriva Poloniei,* nr. 14743/17, 3 martie 2022 (încălcarea art. 5 § 1);
- *H.M. și alții împotriva Ungariei*, nr. 38967/17, 2 iunie 2022 (încălcarea art. 5 § 1);
- *Minasian și alții împotriva Republicii Moldova*, nr. 26879/17, 17 ianuarie 2023 (încălcarea art. 5 § 1);
- *A.D. împotriva Maltei*, nr. 12427/22, 17 octombrie 2023 (încălcarea art. 5 § 1);
- *M.H. și S.B. împotriva Ungariei*, nr. 10940/17 și 15977/17, 22 februarie 2024 (încălcarea art. 5 § 1);
- *J.B și alții împotriva Maltei*, nr. 1766/23, 22 octombrie 2024 (încălcarea art. 5 § 5).

Cauze în temeiul art. 8:

- *Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei,* nr. 13178/03, 12 octombrie 2006 (încălcarea art. 8);
- *Popov împotriva Franței,* nr. 39472/07 și 39474/07, 19 ianuarie 2012 (încălcarea art. 8);
- *A.B. și alții împotriva Franței,* nr. 11593/12, 12 iulie 2016 (încălcarea art. 8);
- *A.M. și alții împotriva Franței*, nr. 24587/12, 12 iulie 2016 (neîncălcarea art. 8);

- *R.C. și V.C. împotriva Franței,* nr. 76491/14, 12 iulie 2016 (neîncălcarea art. 8);
- *R.K. și alții împotriva Franței,* nr. 68264/14, 12 iulie 2016 (încălcarea art. 8);
- *Bistieva și alții împotriva Poloniei,* nr. 75157/14, 10 aprilie 2018 (încălcarea art. 8);
- *Moustahi împotriva Franței,* nr. 9347/14, 25 iunie 2020 (încălcarea art. 8).